

Muammer'e;

Zehra ÇOBANLI*

Zaman deli bir aęlayan gibi hızla akıp gidiyor. ağlayanın çılgın suları bazen tek düze akıyor, bazen bütün kuvvetiyle etrafa çarpıyor, en narin, en güzel, en hassas, en sevilen çiçeklerden birini koparıp sele katıveriyor. Seyirci kalabiliyoruz, elimizden hiçbirsey gelememesinin üzüntüsüyle aynı ağlayanın birgün herkesi engin bir okyanusda birbirine kavuşturacağını düşünüp avunuyoruz.

Kopan çiçeğin yerine yeni bir iek yetişmiyor. Kimse yerini dolduramıyor. Gözümüz, yüreğimiz hep onu arıyor, bizden uzak olmadığını, hep yanımızda olduğunu biliyor, hissediyoruz.

Muammer'i kaybedeli neredeyse 1 yıl oluyor.

İnanmak zor.

Hayatın boyunca hiç kişisel ideallerin olmadı. İdeallerini arkadaşların, ailen ve öğrencilerinle paylaştın. Sınırsız hoşgörün, uzlaşmacı tutumun ile herkesin Muammer Abisi oldun. Bölüm içinde hep birleştirici, uzlaştırıcı bir rol oynadın. Mükemmel kişiliğın, üretkenliğın ile örnek bir eğitimci, kültür birikimin, yaratıcılığın, özgünlüğün ile değerli bir sanatçı, herkesin sevgisini kazanan bir arkadaş, saygılı, azimli, güven dolu alışkan bir öğrencim oldun. Kim böyle bir hastalıkla uğraşırken tezine yoğunlaşabilir, tezini tamamlayabilirdi ki?

İnanmak zor, dün gibisin.

* Prof., Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Seramik Bölüm Başkanı.

“Gecelerin bitmez tükenmez
yıldız yıldız büyüyen bir düğün gibisin,
güzelliğın, iyiliğın, doğruluğın düş kapılarında,
dur mu diyorlar, biraz mı diyorlar,
büsbütün gibisin,
nerede olursan ol, ne olursan ol,
yanında çocuklar, balıklar, kuşlar düşündüğüm gibisin” diyor
Dağlarca.

Senin sazında, senin ölümünü dinledik. Eserlerinde emeğini,
ektiğın sevgi tohumlarını, sende iyiliği, yüceleği, olgunluğu, paylaşmayı
gördük,. sende insanlığı Muammer.

Şair,
“darda kaldıkça başınız,
şuramıza birşeyler düğümlendikçe
adımı anın” diyordu.

Başımız darda kalmadan, birşeyler düğümlenmeden boğamıza,
hep anıyoruz adımı, eserlerinle, kişiliğınle, dostlarınla, tüm sevenlerinle.

Muammer,
Duyuyor musun?
Çağlayan gibi hızla akıyor zaman,
gidenler yok,
izler ve gözyaşları var.
Deniz var senden kalan,
Münevver var.